

وضعیت درمانی-بهداشتی زندانها در ایران

**ERKLÄRUNG ZU GESUNDHEIT IM
STRAFVOLLZUG ALS TEIL DER ÖFFENTLICHEN
GESUNDHEIT
(VERABSCHIEDET AM 24. OKTOBER 2003 IN MOSKAU)**

- ***Diese Erklärung wird von folgenden Prinzipien geleitet:***
- ***Internationaler Pakt über wirtschaftliche, soziale und kulturelle Rechte (Artikel 12):***
- ***Die Vertragsstaaten erkennen das Recht eines jeden auf das für ihn erreichbare Höchstmaß an körperlicher und geistiger Gesundheit an.***

**ERKLÄRUNG ZU GESUNDHEIT IM
STRAFVOLLZUG ALS TEIL DER ÖFFENTLICHEN
GESUNDHEIT
(VERABSCHIEDET AM 24. OKTOBER 2003 IN MOSKAU)**

- ***Medizinisches Personal, insbesondere Ärzte, die mit der medizinischen Versorgung von Strafgefangenen und Inhaftierten betraut sind, sind verpflichtet deren körperliche und geistige Gesundheit in gleichem Maße und auf die gleiche Weise zu schützen und gegen Krankheiten zu behandeln wie bei nicht gefangenen oder inhaftierten Personen.***
- ***Ungeachtet aller Schwierigkeiten bringt der Freiheitsentzug für eine Person jedoch immer eine Fürsorgepflicht mit sich, die wirksame Methoden der Prävention, Überwachung und Behandlung erfordert. Die Erfüllung dieser Behördenpflicht ist vor allem bei der Behandlung lebensbedrohlicher Krankheiten wichtig.***

قوانین مربوط به بهداشت و درمان در زندانها

بهداشت زندانها موضوع مهمی است که میتواند از پیشروی بسیاری از بیماری‌ها در میان زندانیان جلوگیری کند.

بهداشت زندان و زندانی بازتاب اهمیت خود را مسلماً در قوانین کشوری پیدا میکند :

در این قوانین به رسیدن کالری لازم به بدن زندانی تاکید شده و ۳ وعده غذا در نظر گرفته شده.

بر اساس ماده ۱۰۳ آئین نامه دوم قانون زندانها باید امکانات استحمام زندانی، آب سرد و گرم و وسایل بهداشتی دیگر فراهم باشد.

افزایش ۲۵ برابری زندانیان ایران در سه دهه

در سال ۱۳۵۸ جمعیت کشور ۳۶ میلیون نفر و تعداد زندانیان ۱۰ هزار نفر بوده است. در سال ۱۳۹۰ در حالیکه جمعیت کشور حدود دو برابر شده است شمار زندانیان به ۲۵ برابر رسیده است

سازمان زندان‌های کل کشور روزانه ۵ میلیارد تومان برای ۲۵۰ هزار زندانی هزینه می‌کند و با کمبود جدی فضا زندان‌ها روبروست.

افزایش ۲۵ برابری زندانیان ایران در سه دهه

هر چه جمعیت

زندانیان بیشتر شود و امکان رسیدگی بهداشتی کمتر باشد، مشکلات بهداشتی بیشتر میشوند.

ایدز در ایران مهمترین مثال است. زندانیان ایران بزرگترین مرکز بیماری ایدز هستند، اکثر بیماران در اثر تزریق از سرنگ آلوده به این بیماری مبتلا میشوند.

زندانیان کرمان و زاهدان بر اساس تحقیقات همکاران در ایران در این میان وضعیت بحرانی دارند. تعداد بیماران فقط در این زندانها بیش از ۲۵۰۰ نفر تخمین زده میشوند.

افزایش ۲۵ برابری زندانیان ایران در سه دهه

بی توجهی به وضعیت بهداشتی-درمانی زندانها

جان زندانیان

جان کادر زندانها را به خطر می اندازد و

منبعی برای شیوع بیماریهای مختلف از جمله ایدز،
هیپاتیت و.. در جامعه میشود.

واقعیت تلخ و مرگبار زندانهای جمهوری اسلامی

تصویری از زندان کهریزک

واقعیت تلخ و مرگبار زندانهای جمهوری اسلامی

رییس سازمان زندان ها: وضعیت بهداشتی زندان ها نگران کننده است

اسماعیلی، رییس سازمان زندان ها در گزارشی که به کمیسیون اجتماعی داده، عنوان کرده که خودشان از وضع بهداشت در زندان ها راضی نیستند و در پاسخ به سوال یکی از نمایندگان درباره شیوع برخی بیماری ها در زندان ها، موضوع را تلویحا تایید و اعلام کرده وقتی تعداد زندانی های کشور سه برابر ظرفیت موجود است، نمی توانند همه چیز را در کنترل داشته باشند.

گزارش ضیاء نبوی از وضعیت زندان کارون در اهواز

آقای نبوی در مثالی وضعیت تراکم جمعیت این زندان را این طور توصیف کرده: "در بند ۶ زندان که شخصا ساکن آن هستم حداکثر ظرفیت بند که از روی تعداد تخت های اتاق حساب می شود حدود ۱۱۰ نفر است ولی در این بند به طور متوسط بیش از ۳۰۰ نفر زندانی هستند، یعنی حدودا سه برابر حداکثر ظرفیت."

به نوشته او: "فقط کافی است لحظه ای را تصور کنید که در یک محیط دو متری یک نفر دست می شوید، یک نفر آب می خورد، یک نفر مسواک می زند، یک نفر ظرف می شوید، یکی وضو می گیرد، یکی صورتش را اصلاح می کند، یکی برنجش را آبکش می کند، یکی بینی اش را تخلیه می کند و... انصافا لحظه تهوع آوری است، اگر چه از آن گریزی نیست."

**احساس من این است که کم کم زندگی ام از محتوای انسانی
تهی می شود و به خلق و خوی حیوانی رجعت می کنم"**

ضیاء نبوی

نامه زندانیان بند ۴ زندان رجایی شهر به دادستان تهران

نامه زندانیان بند ۴ زندان رجایی شهر به دادستان تهران

در خصوص وضعیت بهداشتی زندانیان

آب گرم و آب سرویس های بهداشتی و حمام یک معضل دائمی است و بعضی از روزها در این فصل تابستان تا بعد از ظهر آب قطع است و خود می دانید که آب پایه بهداشت و الفبای آن محسوب می شود که به علت قطع مکرر آن، اکثر زندانیان دچار بیماری هایی از قبیل قارچ های پوستی شدید شده که متأسفانه بعضی از زندانیان به علت اعتیاد شدید شپش زده اند.

تعداد سرویس های بهداشتی برای هر سیصد نفر بین سه الی چهار دستگاه و حمام نیز به همین تعداد است که بارها دیده شد در حمام ها سه تا چهار نفر به علت کمبود وقت و نبودن حمام کافی در محل استحمام هستند، که خود باعث بوجود آوردن ناهنجاری های عدیده دیگری است. بماند که دیر زمانی است سهمیه خمیردندان، مسواک، حوله و دمپایی و ... حداقل برای زندانیانی که فاقد ملاقات می باشند که البته اکثریت جامعه زندانی در این گروه هستند اجرا نمی شود.

نامه زندانیان بند ۴ زندان رجایی شهر به دادستان تهران

ضرب و شتم زندانیان سیاسی توسط همین زندانیان و توسط زندانبانان و تهدید به ترور شخصیتی و انتقال به انفرادی گرم و مخوف معروف به سگدانی صورت می گیرد که نمونه بارز آن بهروز جاوید تهرانی، رسول بداغی، شیرمحمد رضایی می باشند.

قطع ملاقات های حضوری و جلوگیری از اعزام زندانیان بیمار به بیمارستان های مجهز بیرون از زندان جهت مداوا و درمان تخصصی، که نمونه های آن علی معزی، خالد حردانی، منصور اسانلو می باشند.

نامه زندانیان بند ۴ زندان رجایی شهر به دادستان تهران

وضعیت بهداری زندان هم فاجعه بار است. هر زندانی حق دارد در چهل و پنج روز یک بار به بهداری مراجعه کند و اگر کسی دچار مشکل شد مدیر بهداری به او خواهد گفت «برو بمیر، یکی کمتر». با آن اینچنین رفتار خواهد شد. از طرفی برانکاره برای اعزام زندانیان از بند به بهداری و پیچاندن آنها لای پتوهای کثیف که در زمان حمل آنها، سر و کله آنها به در و دیوار و راه پله می خورد و باعث صدمات جدیدی می شود.

داروهای تجویز شده هم به بهانه نبود بودجه کافی فاقد ارزش درمانی است و جالب اینکه اجازه هم داده نمی شود که لااقل دارو توسط خانواده زندانیان و با هزینه های شخصی آنها در دسترس زندانی قرار گیرد.

طبقه‌بندی نامناسب زندانیان

افرادا به تناسب جرم خود در زندان قرار نگرفتند، این موضوع در زندانهای جمهوری اسلامی به عنوان عامل فشار و شکنجه استفاده میشود.

نامه سرگشاده خانواده زندانیان رجائی شهر در ماه آوریل

فردی در همسایگی اتاق زندانیان سیاسی زن نگاهداری می‌شود که در پرونده خود سابقه قتل ۳ زندانی پس از تجاوز به آنها را دارد، اما مسئولان رجایی‌شهر هیچ اقدامی برای تامین جان این زندانیان نمی‌کنند.

به نقل از نامه یاد شده، بیش از ۱۰ زندانی سیاسی زن در بند زنان رجایی‌شهر نگاهداری می‌شوند. این گروه در میان زندانیانی به‌سر می‌برند که جرایمی چون قتل، قاچاق یا دزدی دارند و برخی از آنان نیز در زندان دست به شرارت می‌زنند

طبقه‌بندی نامناسب زندانیان عامل فشار و شکنجه

خانواده‌های زندانیان سیاسی زن خطاب به صادق لاریجانی نوشته‌اند که افراد شرور در مواردی پس از «تجاوز به انحاء مختلف به زندانیان جوان‌تر» آنها را به قتل رسانده‌اند. آنها با ابراز نگرانی از عدم امنیت جانی عزیزان خود در چنین بندی، تاکید کرده‌اند که زندانیان سیاسی ناچارند برای حفاظت خود از خطر حمله زندانیان شرور در زمان استحمام، همواره دو نفر را به‌عنوان مراقب پشت در حمام بگذارند.

بند متادون

بند متادون، یک سالن دربسته مجهز به دوربین مدار بسته که به صورت یک سلول جمعی است و زندانی را از آزادی عمل در محدوده کوچک زندان نیز محروم می‌کند. اگر در بندهای عادی، زندانیان از حق رفت و آمد در راهرو و هواخوری برخوردارند. در این بخش این حق نیز از زندانیان سلب شده و زندانی ناچار است تمام ساعات خود را در همان سالن دربسته بگذراند

طبقه‌بندی نا مناسب وسیله فشار و شکنجه

منصور اسانلو، فعال سرشناس کارگری و رئیس سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران، به بند معتادان به مواد مخدر و بیماران عفونی موسوم به "بند متادون" منتقل شد

هنگامه شهیدی در بند متادون اوین سی و شش ساله شد

مصطفی تاج زاده به بند متادون اوین منتقل شد

نسرین ستوده وکیل، فعال حقوق بشر و روزنامه نویس، از بند ۲۰۹ زندان اوین به بند متادون که محل نگهداری زندانیان سیاسی زن می باشد منتقل شده است.

ضرب و شتم به جای مداوا توسط کادر بهداری زندان!!

شنبه 12/6/90

در زندان رجایی شهر صبح جمعه 4/6/90 در شرایطی که آقای جعفر اقدامی که از بیماری شدید و رسیدگی نشده پا و کمر رنج میبرد و به زحمت قادر به حرکت است، در معیت آقای علی عجمی که جهت کمک به وی به بهداری عازم شده بودند فقط به این بهانه که از سرعت لازم در حرکت برخوردار نیستند توسط نگهبان های بندهای سه و چهار زیر مشتم و لگد قرار گرفتند و پس از زدن دستبند به یکی از آنان دوباره زیر ضربات باتوم بر سر و صورت و پشت و سینه آنها ادامه پیدا کرد، بطوریکه که این ضربات باعث کبودی ناحیه صورت، چشم چپ، کمر و تورم شدید منجر به خونریزی در ناحیه پای یکی از زندانیان گردید.

ضرب و شتم به جای مداوا توسط کادر بهداری زندان!!

زنده یاد هدا صابر که در اعتراض به قتل خانم هاله سحابی دست به اعتصاب غذا زده بود، در زندان دچار سکته قلبی می‌گردد، متأسفانه بنا بر شهادت هم‌بندان او ساعتها بدون کمک رسانی از درد به خود می‌پیچیده، بعد از انتقال به بهداری او مورد ضرب و شتم ماموران بهداری قرار می‌گیرد، آقای هدا صابر در اثر عدم رسیدگی و ضرب و شتم در تاریخ ۲۲ خرداد امسال از دنیا رفت.

جمعی از جوانان آزادی‌خواه و برابری طلب ایران که اکنون در بند ۳۵۰ زندان اوین زندانی هستند، بار دیگر با نوشتن نامه‌ای به مردم ایران از چگونگی شهادت هدی صابر در پی اعتصاب غذا در این بند گفته‌اند.

طبق گفته خود هدی صابر کادر بهداری زندان اوین به جای رسیدگی به وضعیت وخیم جسمانی او وی را مورد ضرب و شتم قرار داده و صبح همان روز وی مجدداً به بند بازگردانده شد.

باید یادآوری کنیم که پیش از این نیز دیگر زندانیان بیمار زندان اوین به کرات توسط ماموران بهداری مورد ضرب و شتم قرار گرفته‌اند که نمونه آن پیمان کریمی یکی از زندانیان بند ۳۵۰ است. دیگر زندانیانی که به بهداری مراجعه کرده‌اند بارها دیده‌اند که برخی از بیماران مورد ضرب و شتم کادر پزشکی درمانگاه قرار گرفته‌اند.

گزارشی از یک دهه مرگ زندانیان سیاسی در ایران

زهره کاظمی (تاریخ کشته‌شدن ۱۳۸۲)، اکبر محمدی
(۱۳۸۵)، ولی‌الله فیض مهدوی (۱۳۸۵)، زهرا بنی‌یعقوب
(۱۳۸۶)، ابراهیم لطف‌اللهی (۱۳۸۶)، امیرحسین حشمت
سازان (۱۳۸۷)، امیدرضا میرصیافی (۱۳۸۷)، امیر
جوادی فر، محمد کامرانی، محسن روح‌الامینی، و رامین
آقازاده قهرمانی (۱۳۸۸)، محسن دگمه‌چی، حسن ناهید و
هدی صابر (۱۳۹۰)

شکنجه سفید، شکنجه روحی، روانی زندانیان

در گذشته زندانی کردن با هدف عمدی ایجاد آزار جسمی در زندانی همراه بوده ولی در سال‌های اخیر علم روانشناسی کمک زیادی به شناخت و پیشرفت شکنجه‌ی روحی از طریق اعمال فشارهای روانی داشته است و امروزه فرآیند زندان تنها نوعی مجازات جسمی محسوب نمی‌شود و شیوه ای است که تاثیر مستقیم بر ذهن و رفتار فرد زندانی را دنبال می‌کند.

فشارهای روانی اگر در کوتاه و یا دراز مدت مخرب‌تر از شکنجه‌ی جسمی نباشد، قطعاً کم اثرتر از آن نیست و لازم به توجه دقیق‌تر و ویژه‌تری دارد

شکنجه روحی، روانی زندانیان

شکنجه سفید،

بهنام گنجی دانشجوی ۲۲ ساله، کمتر از یک ماه پس از آزادی از زندان

دست به خودکشی زد. او که سابقه هیچ فعالیت سیاسی نداشته پس از بازداشت به سلول انفرادی بند 240 زندان اوین منتقل می‌شود و تحت فشارهای روحی و روانی شدید بازجویان برای اعتراف به مسائل خلاف واقع قرار می‌گیرد. بهنام گنجی در بازداشتگاه 240 و 209 تحت فشار بازجویان قرار گرفته بود تا علیه دوستش، کوهیار گودرزی، اعترافات دروغین کند که وی نپذیرفته بود. این فشارها کمتر از یک ماه پس از آزادی، منجر به افسردگی و نهایتاً خودکشی او شد.

روز پنجشنبه ۲ تیر ماه زندانی نادر رضانی حدوداً ۲۶ ساله بدلیل شکنجه های وحشیانه و شرایط طاقت فرسا در سلولهای انفرادی بند ۱ شکنجه گاه زندان گوهردشت کرج اقدام به خودکشی نمود و مدتی بعد جان سپرد

روانی -- شکنجه های روحی نامه مهدی محمودیان

اعدام مصنوعی شکنجه روانی وحشتناکی است که عمدتاً در بند دو. الف وابسته به سپاه انجام می گیرد . این اتفاق برای سه نفر از دوستانی که در بند ۳۵۰ با آنها صحبت کرده ام افتاده است . دوستی در بند ۳۵۰ تعریف می کرد که دو بار اعدام مصنوعی روی او انجام شده است .

روزی به سراغ همسر و دختر یکی از این چهره شاخص می روند و به این بهانه که شما را به ملاقات همسرتان می بریم آنها را با خود به زندان می برند . از آنها خواسته می شود که در یک اتاق منتظر بمانند تا همسرش را بیاورند .

اتاقی شیشه ای که فقط از یک سوی شیشه می توان دید و پشتش معلوم نیست . سپس زندانی را از دری دیگر به آن سوی شیشه می برند و به او می گویند : ” ببین همسر و دخترت را آوردیم اینجا ، حالا میل خودته میخوای صحبت کنی تو دادگاه یا نه ؟

آن زندانی اما باز هم ایستادگی می کند . بازجو تلفنی با همکارش صحبت می کند : ” حاجی ظاهراً هنوز فکر می کنه شوخی باهش داریم ” . تلفن را قطع می کند . در اتاقی که همسر و دختر این زندانی هستند باز می شود و دو مرد درشت هیکل که از زندانیان خطرناک و محکوم به قتل هستند وارد اتاق می شوند .

نامه مهدی محمودیان به سید علی خامنه ای درباره وضعیت زندانهای اوین و رجایی شهر

شکنجه های جسمی

در اتاق سه بند ۳۵۰ با دوستی هم اتاق بودم که شنیدن شرح شکنجه های روحی و جسمی اش هر روح آزاده ای را به درد می آورد. جوانی ۲۵ ساله که در فرودگاه امام خمینی توسط نیروهای اطلاعات سپاه ربوده و به بند دو الف سپاه منتقل و بیش از شش ماه در سلول انفرادی این بند تحت بدترین شکنجه های روحی و جسمی برای پذیرش اتهاماتی واهی و بی اساس قرار گرفته است.

از ادرار کردن بازجویان روی سر و صورتش گرفته تا ضرب و شتم ، شلاق بر کف پا ، بارها استفاده از شوکر برقی در بازجویی ها ، ضربات متوالی به بیضه تا حد بیهوشی ، بی خوابی دادنهای طولانی ، استفاده از انبردست برای نیشگون گرفتن از جاهای مختلف بدن گرفته تا استفاده از او به عنوان توپ زیر دست و پای سه بازجو بطوریکه به گواهی پزشکی قانونی که بخشی از شکنجه ها را مورد تایید قرار داده است جمجمه سر و بینی اش شکسته است

شکنجه های جسمی

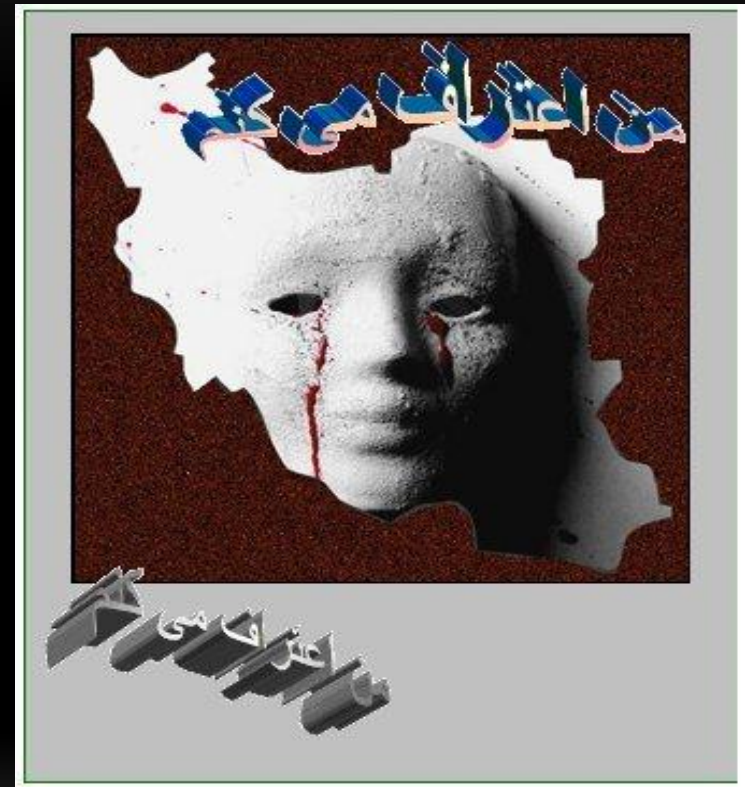
انداختن در بشکه

آب سرد ، ده روز ننگه داری در سلولی که ارتفاعش یک متر و بیست سانتی متر بود ، ساعتها ایستادن در هوای سرد زمستان بصورت عریان ، فرو کردن سر در کاسه توالت و کشیدن سیفون ، ضرب و شتم ، درآوردن تمام لباسها در جلسه بازجویی و اذیت و آزار و تحقیر جنسی

خوراندن قرصهای روانگردان

شکجه‌های جسمی و روحی-روانی با هدف اعترافگیری

شکنجه های جسمی

لگد زدن به نقاط حساس بدن همچون بیضه ها خواباندن روی شکم
ساعتها نگه داشتن بصورت ایستاده بطوریکه در دو مورد به بیهوشی منجر
شده

آویزان کردن از کتف یا پا

چندین مورد پارگی پرده گوش بر اثر ضربات محکم به سر و صورت در
حالی که زندانی با چشم بند است

افشاگری مهدی محمودیان روزنامه‌نگار زندانی از شرایط زندان‌ها در نامه سرگشاده به خامنه‌ای تکان‌دهنده

مواد مخدر و اعتیاد:

در این سه زندان و بندهایی که در آن حضور داشتم، مواد مخدر به راحتی و بدون هیچ مشکلی و به هر میزان که اراده می‌شد وجود داشته و دارد، در حالیکه برای ورود یک دست لباس در زندان اوین می‌بایست ۶ ماه صبر کرد و در زندان رجایی شهر می‌بایست چند هفته نامه نگاری کرد و موافقت چندین مدیر و رییس را گرفت، اما مواد مخدر در حد مصرف نزدیک به هزار نفر در یک زندان وارد می‌شود و بدون اینکه مزاحمتی برای وارد کنندگان مجاز!!! ایجاد شود و این در حالی است که بعد از حدود ۱۱ ماه زندان بودن هنوز نتوانسته‌ام اجازه ورود ۲ جلد کتاب آموزشی را بدست آورم.

افشاگری مهدی محمودیان روزنامه‌نگار زندانی

لواط

حضرت آیت الله با شرمندگی از اینکه مجبورم این مطالب را بنویسم صرفاً از باب تکلیفی است که بر دوش خود احساس می‌کنم برای اطلاع شما بازگو می‌کنم.

در بندهای مختلف زندان رجایی شهر عمل لواط بصورت امری معمولی و قابل پذیرش در آمده است که ظاهراً مسئولین زندان برای کمتر شدن آلودگیهای آن وسائل بهداشتی مورد لزوم افراد را آزادانه در اختیار زندانیان قرار می‌دهند، من از صدها مورد از این روابط که با رضایت طرفین و بصورت آزادانه و شاید صرفاً بخاطر چند نخ سیگار و یا یکبار مصرف مواد صورت می‌گیرد می‌گذرم، **من از وضعیتی می‌گویم که در این زندان هر کسی که کمی زیبایی در چهره داشته باشد و احياناً زوری در بازو نداشته باشد و یا پول خوبی در حسابش نداشته باشد که باج بدهد به دیگران، به زور در سالنهای مختلف و هر شب در یک اتاق گردانده می‌شود و هر مفعولی صاحبی دارد و از این بابت پولی بدست می‌آورد و بعد از چند وقت هم او را به دیگری می‌فروشد، طبق مشاهده یک زندانی سیاسی به یک جوان در طول یک شب ۷ مرتبه تجاوز شده است و وقتی صبح به زندانبان شکایت می‌کند به انفرادی (یا به گفته مسئولین زندان سوئیت) منتقل می‌شود بدون اینکه هیچکدام از متجاوزین حتی مورد سوال واقع شوند**

افشاگری مهدی محمودیان روزنامه‌نگار زندانی

ایدز و هیپاتیت :

جمعیت قابل توجهی از زندانیان مواد مخدر و معتادین به بیماری‌هایی همچون ایدز و هیپاتیت مبتلا هستند و هیچ تفکیکی بین بیماران و افراد سالم وجود ندارد و با توجه به مصرف مواد مخدر و شیوع لواط بین این افراد هر روز بر تعداد افراد مبتلا به بیماری‌های واگیردار افزوده می‌شود.

جناب آیت الله، اگر به وضعیت اسفبار این زندان‌ها توجه نشود با توجه به افزایش روزافزون زندانیان و برگشت بدون کنترل آن‌ها به جامعه و خانواده هر روز به تعداد کسانی که به آلودگی‌های روحی روانی و جسمی مبتلا می‌شوند افزوده خواهد شد و..

افشاگری مهدی محمودیان روزنامه‌نگار زندانی

ضرب، شتم و جرح زندانیان:

برای زندانیان غیر سفارشی در بسیاری از موارد هیچگونه‌شان انسانی قائل نیستند. هر کسی اعم از مسئول، نگهبان و... به خود اجازه می‌دهد هر نوع کلمات رکیک و هتاکانه‌ای را نسبت به زندانیان روا بدارد و هر زمان که لازم بداند زندانی را با دست، باتوم، زنجیر و یا هر وسیله دیگری مورد ضرب و شتم و حتی جرح قرار دهد و هیچ دادرسی برای مظلوم بجز ناله‌ها و زجه درد آور وجود ندارد، و یا در مورد دیگر، حداقل ۳ مرتبه در طول یکماه فقط در یک بند که ۱۰٪ زندانیان رجایی شهر را تشکیل می‌دهند زندانبانان چندین زندانی را به دلایل مختلف با باتوم چنان مورد ضرب و شتم قرار دادند که تمام بدنشان را سیاهی و کبودی در بر گرفته بود و تا چندین روز حرکت را از آن‌ها سلب کرده بود، در یک مورد که فقط صدای آنرا می‌شنیدم زندانی را که ظاهرا از یک زندانبان به دلیل ضرب و شتم شکایت کرده بود با الفاظ رکیک و با زنجیر و باتوم می‌زدند تا به گفته آن‌ها بگوید غلط کردم و شکایتش را پس بگیرد که البته او نیز بعد از نیم ساعت با بدنی کبود و سیاه رضایت داد و از شکایتش منصرف شد و سپس بخاطر بر هم زدن نظم زندان به انفرادی و یا سوئیت (بند ۱۱) منتقل شد و صد البته خوب است بدانید از سگهای مواد یاب نیز بجای کشف مواد برای ارباب و زخمی کردن زندانیان استفاده می‌شود.

شکنجه های جسمی

شکنجه های جسمی

تشکیل یک کمیته مستقل جهت بررسی وضعیت زندانیان

ما پزشکان ایرانی خارج از کشور، که با نگرانی، تاسف و اندوه شاهد این رویدادها هستیم، ضمن اعتراض به نقض بدیهی ترین حقوق انسانی زندانیان سیاسی و تاکید بر این اصل که حق سلامتی جزء جدایی ناپذیر حقوق بشر است، از درخواست همکاران خود در ایران مبنی بر تشکیل یک کمیته مستقل جهت بررسی وضعیت زندانیان حمایت می کنیم.

ما هم صدا با پزشکان داخل کشور، ضمن یادآوری مسئولیت قانونی مقام های حکومتی، از آنان می خواهیم که به خواسته های زیر که حداقل تلاش ممکن برای رفع شرایط نامساعد کنونی است، پاسخ مثبت دهند

تشکیل یک کمیته مستقل جهت بررسی وضعیت زندانیان

رسیدگی سریع و بدون اغماض و مجازات مقصرین و مسئولین فجایع اندوهباری که به مرگ هدی صابر و هاله سحابی منجر شد.

تشکیل کمیته پزشکی متخصص و مستقل جهت بررسی وضعیت پزشکی و سلامت سایر زندانیانی که به دلیل شرایط زندان و سلوله ای انفرادی دچار عوارض مختلف جسمی و روحی شده اند.

دستور ارجاع فوری و بدون فوت وقت بیماران زندانی و بخصوص زندانیان سیاسی که دچار شرایط و بیماری اورژانس شده اند به بیمارستان ها و مراکز درمانی مجهز بر اساس اعلام نیاز کمیته فوق الاشاره و خارج از پیچ و خم های اداری و امنیتی که موجب اتلاف وقت و عوارض غیر قابل جبران خواهد شد.

از توجه شما هموطنان ممنون هستیم.

Österreichisch-iranisches medizinisches Personal
für Menschenrechte im Iran - Austria

Medical Professionals for Human Rights in Iran –
Austria

پزشکان و کادر پزشکی ایرانی مدافع حقوق بشر اتریش

A-1150 Wien, Möringgasse 12
Austria